Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda)

18. aprill 2023 *

Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Apellatsioonkaebuste menetlusse võtmine – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 170b – Taotlus, mis näitab asja tähtsust liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohalt – Apellatsioonkaebuse menetlusse võtmine

Kohtuasjas C-751/22 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 8. detsembril 2022 esitatud apellatsioonkaebus,

**Shopify Inc**., asukoht Ottawa (Kanada), esindajad: *Rechtsanwälte* M. Pemsel ja S. Völker,

hageja,

teised menetlusosalised:

**Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO),**

kostja esimeses kohtuastmes,

**Massimo Carlo Alberto Rossi**, elukoht Fiano (Itaalia),

**Salvatore Vacante**, elukoht Berliin (Saksamaa),

**Shoppi Ltd**, asukoht London (Ühendkuningriik),

menetlusse astujad esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda),

koosseisus: Euroopa Kohtu asepresident L. Bay Larsen, kohtunikud D. Gratsias ja M. Ilešič (ettekandja),

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades ettekandja-kohtuniku ettepanekut ja pärast kohtujurist A. M. Collinsi ärakuulamist,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

**määruse**

1 Shopify Inc. palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. oktoobri 2022. aasta otsuse Shopify *vs.* EUIPO – Rossi jt (Shoppi) (T-222/21, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2022:633), millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagi nõudega tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 18. veebruari 2021. aasta otsus (asi R 785/2020-2), mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust ühelt poolt Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante ja Shoppi Ltd ning teiselt poolt Shopify vahel (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

## Apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotlus

2 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58a esimese lõigu kohaselt võib apellatsioonkaebuse Üldkohtu lahendi peale, mis käsitleb EUIPO sõltumatu apellatsioonikoja otsust, menetlusse võtta ainult siis, kui Euroopa Kohus on selle eelnevalt heaks kiitnud.

3 Vastavalt põhikirja artikli 58a kolmandale lõigule võetakse apellatsioonkaebus tervikuna või osaliselt menetlusse Euroopa Kohtu kodukorras sätestatud korras, kui apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline.

4 Kodukorra artikli 170a lõike 1 kohaselt lisab apellant põhikirja artikli 58a esimeses lõigus osutatud juhtudel oma apellatsioonkaebusele apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse, milles ta kirjeldab liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulist apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimust ning mis peab sisaldama kõiki andmeid, mida Euroopa Kohtul on vaja selle taotluse lahendamiseks.

5 Kodukorra artikli 170b lõigete 1 ja 3 kohaselt lahendab Euroopa Kohus apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse põhistatud määrusega nii kiiresti kui võimalik.

### *Apellandi argumendid*

6 Apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse põhjenduseks väidab apellant, et tema apellatsioonkaebuses on tõstatatud liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast oluline küsimus.

7 Kõigepealt märgib ta, et tema apellatsioonkaebus põhineb ühelainsal väitel, mille kohaselt on rikutud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) artikli 53 lõiget 1 koostoimes selle määruse artikli 8 lõike 1 punktiga b.

8 Apellant täpsustab, et heidab vaidlustatud kohtuotsuse punktides 96–104 Üldkohtule ette nende tõendite tagasi lükkamist, mis puudutavad varasema kaubamärgi suurenenud eristusvõimet Ühendkuningriigis, põhjendusel et kehtetuks tunnistamise menetluses peab apellandil olema võimalik keelata vaidlusaluse kaubamärgi kasutamine mitte ainult selle taotluse esitamise kuupäeval, vaid ka vaidlusaluse otsuse tegemise kuupäeval, ning kuna käesoleval juhul tehti see otsus pärast Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu (ELT 2020, L 29, lk 7; edaspidi „väljaastumisleping“) artiklis 127 ette nähtud üleminekuperioodi lõppu.

9 Apellandi sõnul eiras Üldkohus nii toimides määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 teise lõigu sõnastust, mille kohaselt peavad kõik kehtetuks tunnistamise menetluse lõpuleviimiseks nõutavad tingimused olema täidetud vaidlusaluse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeval või prioriteedikuupäeval.

10 Järgmiseks rõhutab apellant, et kui Üldkohus oleks võtnud seisukoha, et kehtetuks tunnistamise menetluse lõpuleviimiseks nõutavate tingimuste täidetuse kindlakstegemisel on asjakohane üksnes vaidlusaluse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäev, siis oleks ta pidanud vaidlusaluse otsuse tühistama. Ta lisab, et kui apellatsioonikoda oleks tunnistanud vastuvõetavaks tõendid, mis osutavad varasema kaubamärgi suurenenud eristusvõimele Ühendkuningriigis, oleks apellatsioonikoda järeldanud, et selle kaubamärgi puhul on suurenenud eristusvõime, ning seetõttu tuvastanud vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse.

11 Lisaks väidab apellant, et ainus väide, mille ta oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab, tõstatab küsimuse, millise kuupäeva seisuga tuleb hinnata, kas määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 tingimused on täidetud. Konkreetselt tuleb apellandi sõnul kindlaks teha, kas kehtetuks tunnistamise taotleja on kohustatud tõendama suhtelise keeldumispõhjuse olemasolu üksnes vaidlustatud kaubamärgi prioriteedikuupäeval või taotluse esitamise kuupäeval või võib temalt nõuda lisaks sellise põhjuse olemasolu tõendamist EUIPO otsuse tegemise kuupäeva seisuga.

12 Lõpuks esitab apellant kaheksa argumenti, et tõendada asjaomase küsimuse olulisust liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast.

13 Apellandi esimese argumendi kohaselt tekib see küsimus kõigis kehtetuks tunnistamise menetlustes, mille puhul varasemat kaubamärki või sellest tuleneva kaitse ulatust mõjutavad pärast vaidlusaluse kaubamärgi prioriteedikuupäeva või registreerimistaotluse esitamise kuupäeva toimunud sündmused, nagu eristusvõime või maine minetamine, menetluse suhtes kohaldatava õiguse muutmine või ka liikmesriigi liidust väljaastumine, millega on tegemist käesoleval juhul.

14 Hageja sõnul mõjutab Ühendkuningriigi liidust väljaastumine märkimisväärset hulka muid kehtetuks tunnistamise menetlusi ja vastulausemenetlusi, milles on tegemist nii varasemate ELi kaubamärkide kui ka varasemate riigisiseste kaubamärkidega. Euroopa Kohtu selgitus on seega vajalik nii ELi kaubamärgisüsteemi kasutajatele kui ka liikmesriikide kaubamärgiametitele ja kohtutele, arvestades eelkõige asjaolu, et tõstatatud küsimus ei puuduta mitte ainult väljaastumislepingu mõju pooleliolevatele menetlustele, vaid ka kõiki intellektuaalomandi valdkonnas sageli esinevaid varasema õiguse täieliku või osalise minetamise olukordi.

15 Apellandi teise argumendi kohaselt on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast oluline, et kõik kohtud liidus kohaldaksid liidu õigust sellisena, nagu selle on vastu võtnud liidu seadusandja. Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 ühetähenduslikku sõnastust eirates rikkus Üldkohus aga aluspõhimõtet, mille kohaselt on liidu õigus siduv kõigile kohtutele liidus ja nad on kohustatud teostama oma pädevust liidu seadusandja määratletud piirides.

16 Apellandi kolmanda argumendi kohaselt tekitab vaidlustatud kohtuotsus õiguslikku ebakindlust. Kui nimelt asuda seisukohale, et EUIPO apellatsioonikoja otsuse kuupäev on asjakohane ka kehtetuks tunnistamise menetluses suhtelise keeldumispõhjuse olemasolu hindamisel, kahjustataks oluliselt kõigi varasemate kaubamärkide omanike õiguskindlust, kuna nad ei saa

tugineda nende käsutuses olevale teabele, et otsustada, kas esitada kehtetuks tunnistamise taotlus või mitte, sest nad ei saa ette näha, kuidas võib olukord olla muutunud kuupäevaks, mil tühistamisosakond või apellatsioonikoda teeb oma otsuse.

17 Apellandi neljanda argumendi kohaselt on tema apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus liidu õiguse ühtsuse ja järjepidevuse seisukohast oluline seetõttu, et see on asjakohane nii ELi kaubamärkide kui ka liikmesriikides riigisiseste kaubamärkide kehtetuks tunnistamise menetlustes. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2436 kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2015, L 336, lk 1) artiklit 5 ja määruse nr 207/2009 artiklit 53, milles ette nähtud kehtetuks tunnistamise alused on identsed, tuleb seetõttu tõlgendada ühtemoodi, nagu nähtub Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, mida on meenutatud eelkõige 12. septembri 2019. aasta kohtuotsuse Deutsches Patent- und Markenamt (#darferdas?) (C-541/18, EU:C:2019:725) punktis 32.

18 Ei ole aga välistatud, et liikmesriikide kaubamärgiametid või kohtud lahendavad varasema ELi kaubamärgi olemasolul põhineva vastulause või kehtetuks tunnistamise taotluse erinevalt sõltuvalt kuupäevast, mille seisuga nad hindavad vastulause või kehtetuks tunnistamise hagi rahuldamise tingimuste täidetust; see aga kahjustab õiguskindlust.

19 Apellandi viienda argumendi kohaselt võib Üldkohtu seisukoht luua olukorra täitevvõimu meelevaldseks kasutamiseks, andes EUIPO-le ning liikmesriikide kaubamärgiametitele ja kohtutele võimaluse venitada tahtlikult kehtetuks tunnistamise menetlust kuni teatava asjaolu – näiteks liikmesriigi liidust väljaastumine või kaubamärgi kehtivuse lõppemine – ilmnemiseni või ajani, mil varasema kaubamärgi maine tõendamiseks vaidlusaluse kaubamärgi prioriteedikuupäeval või registreerimistaotluse esitamise kuupäeval esitatud tõendid ei võimalda enam tõendada selle maine olemasolu otsuse tegemise kuupäeva seisuga. Hageja sõnul piisab ainuüksi asjaolust, et selline meelevaldne käitumine on võimalik, et kahjustada usaldust EUIPO ning liikmesriikide kaubamärgiametite ja kohtute sõltumatuse suhtes.

20 Apellandi kuuenda argumendi kohaselt on tema apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus äärmiselt oluline ELi kaubamärgisüsteemi kasutajate jaoks. Kui Euroopa Kohus peaks leidma, et otsuse tegemise kuupäev on samuti asjakohane, on vastulause esitajad ja kehtetuks tunnistamise taotlejad kohustatud pidevalt esitama tõendeid kaubamärgi maine säilimise, tegeliku kasutamise ja/või selle suurenenud eristusvõime kohta ning kaubamärgiametid ja kaubamärgi omanikud või taotlejad peavad seejärel neid tõendeid süstemaatiliselt kontrollima.

21 Apellandi seitsmenda argumendi kohaselt on tema apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus oluline ka seoses määruse nr 207/2009 artikli 1 lõikes 2 sätestatud ELi kaubamärgi territoriaalsuse ja ühtsuse põhimõttega.

22 ELi kaubamärgi territoriaalsuse ja ühtsuse põhimõtteid – kahte ELi kaubamärgiõiguse tugisammast – mõjutab märkimisväärselt vastus küsimusele, kas piisab sellest, kui varasema kaubamärgi ja hilisema kaubamärgi vaheline vastuolu esineb prioriteedikuupäeval või taotluse esitamise kuupäeval, st ajal, mil varasemast kaubamärgist veel tulenes kaitse Ühendkuningriigis, või peab selline vastuolu esinema ka kuupäeval, mil EUIPO teeb oma otsuse.

23 Apellandi kaheksanda ja viimase argumendi kohaselt on tema apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus seotud ELi kaubamärgi soovitava toimega. Nõue, et asjaomaste kaubamärkide vaheline vastuolu peab esinema ka EUIPO otsuse tegemise kuupäeva seisuga, mõjutab kahjulikult ELi kaubamärgist tuleneva kaitse tõhusust, kuna asjaolude mis tahes hilisema muutuse tagajärjel võib ELi kaubamärk oma toime minetada.

### *Euroopa Kohtu hinnang*

24 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et apellandi ülesanne on tõendada, et apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimused on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulised (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus EUIPO *vs.* The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Samuti nähtub Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58a kolmandast lõigust koostoimes kodukorra artikli 170a lõikega 1 ja artikli 170b lõikega 4, et apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotlus peab sisaldama kõiki vajalikke andmeid, et võimaldada Euroopa Kohtul otsustada apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise üle ning apellatsioonkaebuse osaliselt menetlusse võtmise korral teha kindlaks need apellatsioonkaebuse väited või väiteosad, mida tuleb käsitleda vastuses apellatsioonkaebusele. Kuna põhikirja artiklis 58a ette nähtud apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustamise mehhanismi eesmärk on saavutada Euroopa Kohtu kontrolli piirdumine liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluliste küsimustega, tuleb Euroopa Kohtul apellatsioonkaebuse raames hinnata üksnes neid apellandi esitatud väiteid, milles on tõstatatud sellised küsimused (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus EUIPO *vs.* The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 21, ja 16. novembri 2022. aasta kohtumäärus EUIPO *vs.* Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, punkt 24).

26 Seega tuleb apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses igal juhul esitada selgelt ja täpselt väited, millele apellatsioonkaebus tugineb, näidata sama täpselt ja selgelt ära iga väitega tõstatatud õigusküsimus, täpsustada, kas see küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline, ning esitada üksikasjalikult põhjused, miks nimetatud küsimus on viidatud kriteeriumi puhul oluline. Mis puudutab konkreetseid apellatsioonkaebuse väiteid, siis peab apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses olema täpsustatud liidu õiguse säte või kohtupraktika, mida on edasikaevatud kohtuotsuses või -määruses rikutud; lühidalt peab olema selgitatud, milles seisneb õigusnormi rikkumine, mille Üldkohus väidetavalt toime pani, ja märkida tuleb, mil määral see rikkumine mõjutas apellatsioonkaebuse esemeks oleva kohtuotsuse või -määruse tulemust. Kui viidatud õigusnormi rikkumine tuleneb kohtupraktika eiramisest, tuleb apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses kokkuvõtlikult, kuid selgelt ja täpselt välja tuua esiteks, milles seisneb väidetav vastuolu, märkides ära nii edasi kaevatud kohtuotsuse või -määruse punktid, mille apellant vaidlustab, kui ka Euroopa Kohtu või Üldkohtu lahendi punktid, millega ei ole arvestatud, ning teiseks konkreetsed põhjused, miks selline vastuolu tõstatab liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulise küsimuse (10. detsembri 2021. aasta kohtumäärus EUIPO *vs.* The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 Käesoleval juhul tuleb esiteks tõdeda, et apellant on täpselt ja selgelt esitanud ainsa väite määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 rikkumise kohta, millel tema apellatsioonkaebus põhineb. Konkreetselt heidab apellant Üldkohtule ette selle sätte rikkumist vaidlustatud kohtuotsuse

punktides 96–104, milles see kohus leidis, et kehtetuks tunnistamise menetluses peab apellandil olema võimalik keelata vaidlusaluse kaubamärgi kasutamine nii selle taotluse esitamise kuupäeval kui ka apellatsioonikoja otsuse tegemise kuupäeva seisuga.

28 Samuti on apellant selgitanud, milles seisnevad õigusnormi rikkumised, mille Üldkohus on väidetavalt toime pannud.

29 Ta väidab nimelt, et Üldkohus eiras määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 teise lõigu sõnastust, mille kohaselt peavad kõik kehtetuks tunnistamise menetluse lõpuleviimiseks nõutavad tingimused olema täidetud vaidlusaluse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeval või prioriteedikuupäeval, ning lisab, et Üldkohtu poolt sellele sättele antud tõlgendus tekitab õiguslikku ebakindlust.

30 Apellant väidab lisaks, et Üldkohus ajas segi kehtetuks tunnistamise menetluse ja kaubamärgist tulenevate õiguste rikkumise hagi, nõudes kehtetuks tunnistamise taotlejalt, et tal oleks võimalik EUIPO otsuse tegemise kuupäeva seisuga keelata vaidlusaluse kaubamärgi kasutamine.

31 Apellandi sõnul eiras Üldkohus samuti 29. jaanuari 2020. aasta kohtuotsusest Sky jt (C-371/18, EU:C:2020:45, punkt 49) tulenevat kohtupraktikat, mille kohaselt on ELi kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse puhul kohaldatavate materiaalõigusnormide kindlakstegemisel määrava tähtsusega vaidlustatud kaubamärgi taotluse esitamise kuupäev, ning enda kohtupraktikat, mis tuleneb 1. detsembri 2021. aasta kohtuotsusest Inditex *vs.* EUIPO – Ffauf Italia (ZARA) (T-467/20, ei avaldata, EU:T:2021:842, punktid 59–61) ja 16. märtsi 2022. aasta kohtuotsusest Nowhere *vs.* EUIPO – Ye (APE TEES) (T-281/21, EU:T:2022:139, punktid 28 ja 29) seoses vastulausemenetlusega ning on *mutatis mutandis* kohaldatav kehtetuks tunnistamise menetluse suhtes ja mille tõttu peab suhtelise keeldumispõhjuse olemasolu hindama kaubamärgitaotluse esitamise kuupäeva seisuga.

32 Seega tuleb tõdeda, et apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses on nimetatud nii vaidlustatud kohtuotsuse punktid, millele apellant vastu vaidleb, kui ka liidu õigusnorm, mida tema väitel on rikutud, ning need Euroopa Kohtu ja Üldkohtu otsuste punktid, mida väidetavalt on eiratud.

33 Teiseks märgib apellant, et Üldkohtu poolt õigusnormi väidetava rikkumise tõttu ei tühistanud Üldkohus vaidlusalust otsust, milles keelduti arvestamast Ühendkuningriiki puudutavate tõenditega varasema kaubamärgi suurenenud eristusvõime kohta, tõendades seega, et see rikkumine mõjutas vaidlustatud kohtuotsuse tulemust.

34 Kolmandaks on apellant täpselt ja selgelt sõnastanud oma ainsas väites tõstatatud õigusküsimuse, milleks on käesoleval juhul küsimus, kas määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 kohaselt peab kehtetuks tunnistamise taotleja tõendama suhtelise keeldumispõhjuse olemasolu üksnes vaidlusaluse kaubamärgi prioriteedikuupäeval või kaubamärgitaotluse esitamise kuupäeval või võib temalt nõuda, et ta lisaks tõendaks sellise põhjuse olemasolu EUIPO otsuse tegemise kuupäeva seisuga.

35 Neljandaks peab apellant vastavalt apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluse esitajal lasuvale tõendamiskoormisele tõendama, et sõltumata õigusküsimustest, millele ta oma apellatsioonkaebuses tugineb, on apellatsioonkaebuses tõstatatud üks või mitu olulist küsimust liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast, mistõttu see kriteerium

väljub ulatuselt edasikaevatud kohtuotsuse ja lõpptulemusena tema apellatsioonkaebuse raamidest (16. novembri 2022. aasta kohtumäärus EUIPO *vs.* Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Selline tõendamine omakorda eeldab, et nii nimetatud küsimuste olemasolu kui ka olulisust tuleb tõendada konkreetsete ja juhtumile eriomaste asjaolude abil, mitte lihtsalt üldist laadi argumentidega (16. novembri 2022. aasta kohtumäärus EUIPO *vs.* Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Käesoleval juhul on apellant esitanud konkreetsed põhjused, miks ta peab enda apellatsioonkaebuses tõstatatud õigusküsimusi oluliseks nii liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse kui ka edasiarendamise seisukohast.

38 Eelkõige väidab ta, et kõnealune küsimus ei seondu mitte ainult väljaastumislepingu mõjuga pooleliolevatele menetlustele, mis võivad puudutada märkimisväärset hulka kehtetuks tunnistamise menetlusi ja vastulausemenetlusi seoses nii varasemate ELi kaubamärkide kui ka varasemate riigisiseste kaubamärkidega, vaid tekib ka kõigil neil juhtudel, mil varasemat kaubamärki või sellest tuleneva kaitse ulatust mõjutavad pärast vaidlusaluse kaubamärgi prioriteedikuupäeva või taotluse esitamise kuupäeva toimunud sündmused, nagu eristusvõime või maine minetamine või menetluse suhtes kohaldatava õiguse muutmine.

39 Seega nähtub apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotlusest, et käesolevas apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus väljub ulatuselt vaidlustatud kohtuotsuse ja lõppastmes käesoleva apellatsioonkaebuse raamidest.

40 Apellandi esitatud asjaolusid arvestades nähtub käesolevast apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotlusest õiguslikult piisavalt, et apellatsioonkaebuses on tõstatatud liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse ja edasiarendamise seisukohast oluline küsimus.

41 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebus menetlusse võtta.

## Kohtukulud

42 Kodukorra artikli 170b lõikes 4 on sätestatud, et kui apellatsioonkaebus võetakse Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58a kolmandas lõigus sätestatud kriteeriume arvestades tervikuna või osaliselt menetlusse, toimub menetlus vastavalt selle kodukorra artiklitele 171–190a.

43 Vastavalt kodukorra artiklile 137, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluse suhtes, tehakse otsus kohtukulude kohta kohtuotsuses või -määruses, millega lõpetatakse asjas menetlus.

44 Kuna apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotlus rahuldatakse, otsustatakse kohtukulude kandmine edaspidi.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustab:

**1. Võtta apellatsioonkaebus menetlusse.**

**2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad